

Ölen Ruh Değil Tendir

– safdeha · 04 Haziran 2021

.

Yok olmuşum sanki insan görmüyor
Geziniyorum ben aralarında...
Dertleri günahlar, var mı sevaplar
Değişiklikse yok naralarında...
Utangaç kılıyor yalnız ayıplar
Kalplere yapmışlar altın kafesler
Bir ömür geçer de denmez kayıplar
Şifada olmuyor yaralarında...
Kalbine yığılmış dünya sevgisi,
Aklanmaz bir türlü karalarında
Ben diri onlarsa hep çırpınıyor
Tek mal konuşulur halkalarında!

Dalgasında köpük haykıran dili,
Sese ruh verense aynıdır pili...
İnatla, kibirle yaşarken deli
Acımı buysa kat kat artırıyor
Ben diri onlarsa hep çırpınıyor
Baktıkça içim de parçalanıyor!

Perdeleri renkten renge de girmiş
Gözü kamaşırken aşkı görmüyor
Her perdesi açar muştuya sırmış
Hiç bir kul nedenmiş bunu sormuyor
Perdenin ötesi nurdan nur olmuş
Ondan yansıyan ar gönlü yormuyor
Lakin ezberdir bu görünmez sevda
Gölgeler aynıdır silinmiş gövde
Ben diri onlarsa hep çırpınıyor
Günahın tüm yükü arkalarında!

Su yüzeyinde ak sanılan akış

Kıskançlık eliyle çamur sarıyor
Altında ki balçık tövbede yarış
Kap katı keserek dibi yarıyor
Alışkanlık olan yaşarken alkış
Binbir çeşit olup derdi karıyor
Uyanmalıdır dost ben çırpındıkça
Nefsin doymadığı yolda çamurdur!
Acı çıban gibi büyür de tende
Büyürken öldüren hain gururdur
Bitsin yalnızlıklar odu da birde!
Ben diri onlarsa hep çırpınıyor
Uçuyor ruhumla nur semalarda!

Tuna nehri Osman Paşa'dan beri
Kime baş eğmedi ki küfre böyle
Fırat'sa aktıkça daim zaferi
Müjdelemedi mi haydi dost söyle
Amazon nehriyse çırpındıkça tek
Ersiz yetim aktı aşk, oldu köle
Aktılar nihayet ama sonunda
Olmadı aktıkça kimseye köle!
Şahit oldu zulme dost asi nehri
Suriye'de ki halk feryat figandı
Dünyayı seven o gözlerini
Zalim kuruttukça gitti imanını
İstese bulamaz artık özünü
Güvenecek yoktur insan-saf liman
Vursa da faydasız artık dizini
Akıyor damardan fışkırarak kan...
Ben diri onlarsa hep çırpınıyor
İhanet ettikçe kul davasına!

Ölmek tenden çıkan ruhta değil ki
Ruh yoktur kabirde, bakıp eğil ki!
Duyarsa imanlı dostun sesini
Şifa versin diler derdi de belki
Lakin dünyasını edense talan
Görecektir ki bir gün hepsi yalan
Kıyamet anını hissetse biri

Tövbəsiz ölen ruh yaşar ya nalan!
Ben diri onlarsa hep çırpınıyor
Kul oldum yok oldum budur sebebi...

Saffet Kuramaz